

DYRLEGENE
ANNE-LISE OG OLAV LYGSET

Timeavtale mellom
kl. 17 - 18.

Solvangen 86, Strømmen.
Tlf. 71 60 42

A/S DYREHOSPITALET

Overveterinær E. Smidt,
Bjerkealléen 10, Høvik.
Telefon 53 36 38.
Poliklinikk 8-11 og 17-18.30
Røntgen, klinisk lab., trim og bad
Calmeyers gate 15, Oslo
Telefon 20 45 82
Poliklinikk 12-15, ikke lørd.
Tirsdag, fredag også 17-18.30
Trim og bad.

DYRLEGENE
HANS GUNDERBY OG AMUND WORMS

Kontortid: Mand. - tirsd. - onsd.
og torsd. kl. 17.30 - 19.00.
Lørdag: 10 - 13.

Kr. Augusts gate 9, Oslo.
Telefon 20 28 06.

K A T T E R O G H U N D E R

TAS I PENSJON HELE ÅRET. MEGET STORE BUR OG LUFTEGÅRDER.
LØPEGÅRDER FOR HUNDER OPPTIL 3 MÅL.

GARANTERT ISTE KL.PLEIE.

BESTILL Plass i tide. HENTER OG BRINGER.

O P P D R E T T AV PERSISKE KATTER, YORKSHIRETERRIER,
GREU HOUND, KONGEPUDDER OG SKOTSKE HJORTEHUNDER.

ALLE AVLSDYR CHAMPIONS.

K E N N E L . D O G C A S T L E .

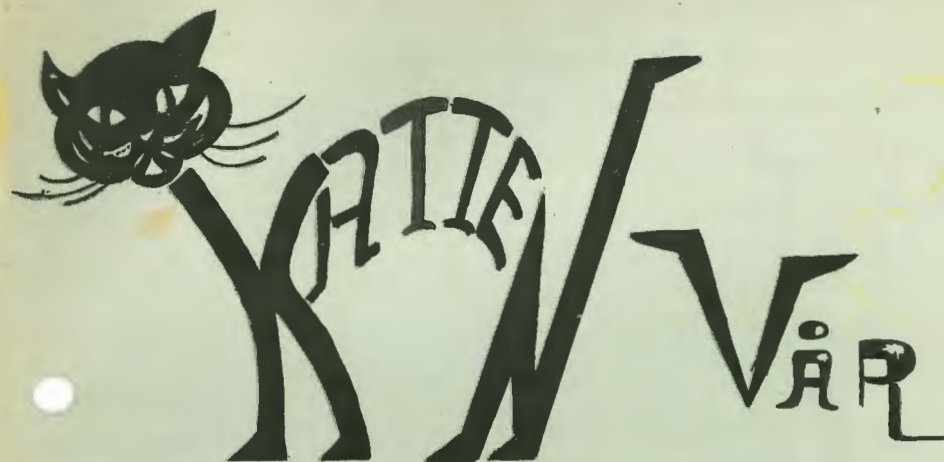
OSLOTELEFON: 210280. eller Oslo 269566.

P A L O M I N O O P P D R E T T .

Spesialitet: Stor pels.

Unger kan tinges etter BANJO BOSSANOVA til AVLTJENESTE.
CH.Brelilje Blue Chanel og Sort, flott perser han etter
Palomino Boletta. Unger salg- Major av Østergyllen, brunøyet.
bare august. T

KARIN HOLM/ LINDØYA. Telf. 677944 eller
RISLØKKVEIEN 69.a. Oslo 5.

TIDSSKRIFT FOR KATTEVENNER

NR. 13

1969

4. ÅRGANG.

KATTEN VÅR, Vestbyveien 27, Grorud

Abonnementspris: kr. 10,- pr. år - Postgirokonto 203597.

Klubber i Norge som gjennom Norske Rasekattklubbers Riksforbund (NRR) er tilsluttet Fédération Internationale Féline d'Europe (FIFE) :

NORSK RASEKATTKLUBB av 1938 (NORAK), Oslo

Sekretær : Helén Nordane, Oslo. Telefon 69 33 45

BERGEN RASEKATTKLUBB (BERAK), Bergen

Sekretær : Karl Isager, Birkebeinergaten 2, Bergen

VESTFOLD RASEKATTKLUBB (VERAK), Tønsberg

Sekretær : Sylvia Lisbeth Engelstad, Eikbo.

3109 Loftseik. Telf. I5803. Sandefj.

Ansvarlige utgivere:

Ellen Matsholdt Tlf. Oslo 25 38 48

Kontorfullmektig Liv Sveen Tlf. Oslo 46 06 67/68 75 27

STØTT OPP OM BLADET - NORGES ENESTE TIDSSKRIFT FOR KATTEVENNER.

KATTEN *var*

NR.13

JULI 1969.

4 ÅRGANG.

KJÆRE LESERE!

Nå er det sommer for fullt, og ferie med finfint sommervær for alle de som har fri, ja, ellers også selvsakt. En deilig sommer er det blitt, med ønskevær for alle som ikke har jordbruk ell.l. for dem er det kanskje vel tørt. Men så egoistiske er alle vi andre at vi fryder oss over hver eneste dag. Vi gleder oss også over at katterfolk sørger så godt for pusene sine når de reiser til steder hvor de ikke kan ta sine kjeledegger med, selv om det kan bli nokså kostbart. Utallige er de katter som i disse dager er satt bort i pensjon, så de også får nyte sommerens deilige og livgivende sommervær. Vi ønsker både våre lesere og deres firbente venner en riktig god sommer.

Red.

JO-JO

Av Mary Crewe
v/Buster.

JO-JO kom fra landet. Han var født på en bondegård og beholdt som erstatning for Filipine, som var blitt overkjørt av bilen til postmannen.

Eierinnen, fru C., holdt katt kun av den grunn at hun mislikte mus mer. Hun hadde hatt en lang rekke kattunger, hvorav de fleste ble overkjørt utenfor hennes forretning. På baksiden av denne forretningen var det mye sikrene å oppholde seg, for der var alle havene og gressbakkene til husene som lå ved gaten. JO-JO fant raskt veien fra sin eierinne og ned til min bakdør og kjøkken, som allerede huset 8 andre katter og kattunger. De fleste bodde der fast, mens andre bare leide der midlertidig. En som het Sooty var der fordi eierinnen var borte hele formiddagen. Så var det Micky, litt enfoldig stakkar, Togo, hans yngre bror og som innehadde all viden og kløktheten til sin navnebror General Togo, Patch, nevrotikeren, Tibby, 10 år gammel og klengenavnet Hitler, Micky Duck med svømmeføttene, Timmy og Sandy. Sandy var min egen katt og som tiden gikk adopterte jeg JO-JO. Han ankom i 8-ukers alderen, hvit men med tabbytegninger på hodet og halen. Dessuten var han helt døv. Han led av en ørekatarr som fylte ørene og blokkerte de med voks og hans lille kropp føltes alltid kald når en rørte ved den. Vi kalte ham i begynnelsen for lille frøsk og senere fikk han navnet JO-JO.

Tegn.: Ulf Aas

Den berømte Thomasina av Paul Gallico lærte et ordtak fra sin hunnkatt:

Er du i tvil så vask deg. JO-JO må ha tilbrakt hele sitt liv i tvil, for han var den reneste katt jeg noensinne hadde sett, og ordtaket hvitere enn hvitest, var som skapt for ham. Han skinnte som en helgen og alle hårene lå der de skulle ligge. Ikke et støvfnugg fikk ligge på hans pels, nei!

Til å begynne med tok Timmy seg av ham, kanskje fordi de var slektninger langt ute. De kom fra samme farm og hadde samme mor.

Timmy var på den tiden 3 måneder gammel, kullsvart med klare og intelligente ambrafargede øyne. Han ville holde JO-JO inntil seg til han falt i søvn ved Timmys varme. De var uadskillelige i alle gjøremål. Jeg pleide å ta dem hjem om natten, til sine respektive hjem. Hver morgen så satt de ved kjøkkendøren. En morgen kom JO-JO alene - en dag med bitende kulde og vind. JO-JO var rastløs og ved hver anledning som bød seg gikk han ut og la seg oppå en kullkasse med blikket festet i den retningen hvor Timmy ville komme fra. Han satt og ventet. Med mellomrum tok jeg ham inn og prøvde å oppta ham med leker, men det hjalp ikke, han ville ikke slå seg til ro.

Den triste dagen nærmet seg slutten og JO-JO var trett uten å kunne få sove. Henimot aftenen, meget sulten og tørst, lot han seg overtale ennå en gang til å komme inn. Han stakk sitt lille katteansikt tett

opptil mitt, med tungespissem litt ut som han alltid gjorde for å vise at han var sulten. Mine tårer falt ned på pelsen og han vasket dem raskt bort. Jeg visste at Timmy ikke ville komme igjen, han var blitt overkjørt. I ukevis var han utrøstelig, ble litt innesluttet, og vanlige katteablegøyer moret ham ikke.

Etter som ukene passerte og han ble større, utviklet han seg til å bli en rolig og selvbehersket katt, satt alltid tett inntil meg når jeg arbeidet, tok turer i hagen sammen med meg. Siden den dagen da Timmy forsvant sov han aldri i deres felles seng mere, og jeg orket heller ikke synet av den, så jeg tok og brente den.

Etter noen måneder reddet jeg en stakkars radmager kattunge som holdt på å sulte ihjel. JO-JO tok seg av denne svake tingen som Timmy engang hadde tatt seg av ham og de levde side om side i et perfekt vennskap. Reiste fru C fra egnen og JO-JO ble min. Et år senere ble han igjen berøvet et vennskap, hans lille protege døde plutselig av katte-influensa, men klok av skade tok han det hele med stoisk ro. Da han nådde en alder av 2 år, forlot døvheten ham og han kunne høre meget godt, men han sa aldri et unødvendig ord. Jeg hørte ham svært sjeldent mjaue, enskjønt lyden var der når han åpnet munnen.

Dette hendte for ti år siden, og han er fremdeles min lille JO-JO. Den samme dandylike lille person med sin hvite farge - hvitere enn hvitest.

KATTE-LUKSUS

(Dagbladet)

London - Fru Dorothy Silkstone har bedt den britiske regjeringen om å støtte hennes planer om et kattehotell.

Hittil har to instanser avvist hennes planer om et luksushotell for katter til en million kroner. Nå er saken kommet til boligminister Anthony Greenwood, som må ta en avgjørelse med det første.

Kattene skal etter hotellplanene ha egne rom med sentralvarme, som har utgang mot en friluftsveranda. I hvert rom er det et tre som de kan klatre i og stoler til å sitte på. Rommene er avdelt med glassvegger.

Hotellet skal eventuelt bygges ved Copple i nærheten av Bedford.

ANGÅENDE URENSLIGE KATTER

I KATTEN VÅR nr. 10 var det en innsender som var fortvilet over sin urenslige, men deilige katterpus.

Jeg fikk av et medlem i Norak en yndig pusekatt som da var blitt ganske stor. Grunnen var at hun ikke kunne ha den lengere fordi kattens mor var så slem mot sin halv voksne datter. Hun var sikker av de som ville være enerådende hos frierne, for det var særlig når hannkatter viste seg utenfor at den unge fikk gjennomgå.

Og det ble litt ofte, syntes matmor, for hannkatter reket utenfor både sent og tidlig mangan gang.

Lillepus var veldig sky og nervøs lenge. Og det verste var at hun viste seg å være urenslig. (Dette kom vel av overgangen til nytt hjem). Jeg måtte stenge dører til soverom og barneværelse. Her var gode råd dyre. Hva skulle jeg gjøre for å få pus renslig. Enden på det hele ble at jeg måtte stenge henn inne på et mindre rom sammen med min voksne pus, som var veldig renslig. Der satte jeg et fat med toalettpapir i hver eneste krok. Altså i fire kroker, for det var gjerne der det var en ledig krok hun helst la fra seg - ikke i fatene.

Men litt etter litt oppdaget jeg at alle fatene ble jevnlig benyttet, og gulvet var tørt og rent. Men hun går ikke opp i et fat som har vært benyttet før, uten å være blitt rengjort. Så her må jeg passe på som en smed. Men jeg tror at storepus har vært et godt eksempel, for nå kan jeg trygt slippe begge ut i hele leiligheten. Men jeg stoler ikke på at de ikke går i dynene, så jeg sørger for å holde slikt unda. I det hele tatt vekk fra soverommet.

Derimot Monsygutt - Manx-katten - han som var seks år i september, han får lov å være der som mye han vil. Det er hans residens. For siameserne er litt aggressive overfor ham, og jeg bryr meg ikke om å forsøke å holde dem sammen. Han har så varm og dobbelt pels, så han orker ikke å ha det så varmt som de andre heller. Og han er så heldig at han får gå ut så ofte han vil. Han går turer i skogen og oppi fjellpartiet her, og han trenger derfor ikke å vantrives om han er litt alene inne.

Dette er min erfaring i allefall.

Marmorina.

DEN TYRKISKE KATT OPPNÅR NÅ RASEANERKJENNELSE, nr. 13d.

+++++

Den 12 februar 1969 var det avstemning om hvorvidt "Tyrkerkatten" skulle anerkjennes eller ikke. Den ble anerkjent med stort flertall av Governing Council of Cat Fancy. Den vil kunne stille på like linje med andre langhårskatter.

Disse kattene har vært rendyrket i England i de siste tretten årene, og dethar aldri kommet frem noe annet enn Tyrkere. Det er en Tyrkisk rase, og ingen raseblanding har blitt gjort for å endre denne originale katt. De står i en egen gruppe både når det gjelder farge og type. Hodet er det til den såkalte Foreign type, med korte kileformede, vel behårede øyne, som er oppreiste og plassert tett sammen (med forbehold). Øynene er runde og kantet med lyserødt og fargen skal være ravfarget. Kroppen skal være lang og kraftig, bena av medium lengde med nette runde labber, med mye hår mellom tærne. Hannkattene skal være spesielt kraftig over nakke og skuldre, halen skal være busket og av passe lengde, brun, ikke rød, i farge og svake striper hos de voksne dyr, mere markerte ringer hos ungene.

Farge og pels er meget utpreget. Fargen er kritthvit uten noe spor av gult, og pelsen skal være lang og silkeaktig inn til roten og uten underpels. Brune flekker i ansiktet, men med hvitt blaze. Perfekte ører skal være helt hvite. Nesetippen, innsiden av ørene og tredeputene skal være delikat skjellfarget. Dette er idealet. Noen katter kan ha små brune merker spredd omkring, men dette skal ikke ha noe å si for en på alle andre måter god katt.

POENGSKALAEN:

Pels og farge :	35
Hode :	25
Øyne :	10
Kroppen :	10
Halen :	10
Kondisen :	10
<hr/>	
Total :	100

Det finnes ca 80 eiere av denne katten i Frankrike og England, og de fleste er kastrert. Ikke dessto mindre har vi en meget ivrig krets av oppdrettere i England, ledet av frk. Lushington som importerte den første til England for ca 13 år siden. 3 hunnkatter og 2 hannkatter var de første som ble importert fra forskjellige steder i Tyrkia og de var totalt ubeslektet. Det spørsmålet har reist seg om man har den nødvendige stamme til å kunne fortsette vellykket oppdrett og svaret er ubetinget ja. Men frk. Lushington er i Tyrkia to ganger i året, pga. arbeidet, vil importere katter derfra fra tid til annen. Hun og frk Halliday, som også driver oppdrett av denne er kontinuerlig i kontakt med "Tyrkere".

Disse kattene er kjent som "Vannkatter" i Tyrkia, men i England går de under navnet Tyrker-katten. I et brev fra Tyrkias katteklubbhovedstyret til England heter det: "Dette brev for å bekrefte at Vannkatten har blitt oppdrettet her i mange år og er en anerkjent rase her."

Ved BUSTER

MADAME RAVEL's RÅD TIL STEWARDS OCK ELEVER.

En god steward bör veta hur man tar ut en katt ur buren: Tag A L D R I G en katt i nackskinnet. För att ta en katt ut korrekt, tag framtassarna med ena handen och för katten sakta mot burens dörr med den andra.

Om katten är arg så låt ägaren hjälpa Er.

Alla Rörelser bör vara lugna och väl avvägda.

Var aldrig nervös.

Er hållning vis a vis domaren.

Kom i håg att Ni skall stå till domarens disposition under hela utställningstiden.

Sörj för att underlätta arbetet, så att det blir så litet trött-samt som möjligt. VAR FOREKOMMANDE.

DET ÄR ICKE NI SOM DÖMER.

Titta aldrig i domarböckerna medan Ni förevisar en katt. Svvara bara på frågor, som domaren ställer till Er.

När Ni inte visar fram någon katt, håll ER på respektfullt avstånd, beredd att vara domaren till hands.

En bra stward skall iaktta den största diskretion och om bedömmingens resultat uppfattas får detta i intet fall meddelas utställarna, vilka uopphörligt frågar: "Vilken bedömming fick min katt?"

Domarelever skall undvika att tala med varandra under pågående bedömming.

Gör inga kommentarer eller reflektioner angående katten mellan Er. Efter bedömmingen har Ni rikligt med tid att diskutera dessa spörsmål.

Om Ni ej finner en katt i sin bur, underrätta då först sekretariatet innan Ni förklarar den "ej utställd".

Om Er egen katt blir bedömd av den domare, Ni är steward för, gör då framställning om att någon annan steward visar fram denna.

Efter varje klass eller helst efter varje katt desinficera domarbordet. Reck domaren desinfektionsvätska - medlet och tag själv därav.

TYSTNAD + DISKRETIION + SNABBHET + är utmärkande för en god steward.

Utgitt på en utstilling i Sverige.

PERSERKATTEN VIRKER IMPONERENDE UGIDELIG

"Week-End"
30/11-68

Ingen ved med sikkerhed, hvordan den langhårede kattepels er opstået, men drager man visse sammenligninger med andre langhårede husdyr-grupper, f.eks. angorakaniner, angoramarsvin og angorageder, ligger det nær at antage, at det også her skyldes indflydelse fra et arve-anlæg, som pludselig er blevet blivende ændret, altså en mutation.

Langhårsanlægget har i tidens løb fået navn efter de lokaliteter, hvor langhårede dyr først blev kendt - og da dette menes at have været Persien, specielt området omkring Angora, har navnet givet sig selv.

På denne baggrund kan det ikke undre, at vi finder langhårede katter gengivet i relieffer osv. helt tilbage fra før vor egen tidsregning - eller at sådanne fund især stammer fra Det nære Østen.

Der gættes på, at ikke mindst korstogene har ført en del persiske langhårskatte til Europa, idet disse dyr antagelig er hjembragt som levende, kostbare relikvier. Ikke mindst den franske solkonges hof efterspurte disse eksklusive skabninger - og dermed blev netop perserkattens værd som fornemt husdyr understreget, så det aldrig glemtes. Senere fik England et stort ord at sige med hensyn til forædling af perserkatten, og den engelske indflydelse er stadig betydelig.

En god langhårskat skal have en kraftig bygning, der fortæller, at der også er noget af betydning bag det luftige hårbrus. Et bredt hoved skal være obligatorisk, selve hovedstørrelsen skal være god, næsen skal være passende bred og kort, så harmonien ikke brydes. Øjnene skal være store og klare og i den normale "åbningstid" næsten være opspærrede. Selve kroppen skal være kort og kompakt, den skal bæres af kraftige, korte poter og skal selv bære en kort hale.

Perserkattens blidhed er almindelig kendt, den kan virke imponerende ugidelig. Derfor finder den sig tålmodigt, ja, pragtfuldt i selv den mest vidtgående pels- og skønhedspleje ... som i øvrigt er absolut nødvendig, hvis man vil holde sin perserkat i form. Så eksklusiv og fornem perserkatten end ser ud, er det dog en kendsgerning, at netop denne kat har let ved at finde sig hjemme under selv beskedne pladsforhold, antagelig er det et udslag af dens berømte magelighed. Perserfavnerne varierer i en rig farveskala fra hvid til rød - med især blå som en meget populær farve.

STØTT VÅRE ANNONSØDER.

Hos LØWENBORG, derfra får katten kjøpt føret med riktig smak på maten.

For katten og hunden har vi
TRANSPORT-KURVER
SELER
GUMMIBØRSTER

P. G. Løwenborg
Salmaker
Kr. Augustgt. 5 - Oslo
Telefon 20 29 49

ALLSIDIG OG VARIERT UTVALG

LESERBREV !

Vi har hatt en blåmasket siameser i over to år, så den har nærmest vært en barneerstatning som vi er veldig glade i. - I fjor høst fikk vi omsider vår første lille tulle, og det falt naturlig å parre Gila også, så hun fikk sine pusekatter noen måneder i forveien. Og alt var fryd og glede - Gila er nemlig ikke særlig glad i barn, men vår Stine går det veldig fint med. - En viss avstand holder hun når Stine "prater" i høyeste laget, men ellers er de fine "busser"! Men hannkatten Newton, som vi beholdt etter å ha solgt de 4 andre ungene, han var den som skulle sove i fotenden til Stine og slikke og passe på henne, det var helt rørende å se. Han var morens rake motsetning - lubben og klossete, godmodig og virket rett og slett dum - og det var virkelig koselig å se hvor forskjellige de var. - Men for å komme til saken. - Newton måtte jo kastreres - og i påsken, da vi ferierte på Toten, dro vi avgårde til dyrlegen som var både sympatisk og god mot Newton, så Newton ble bedøvd og alt ble gjort så bra.- og vi reiste hjem med ham og tenkte at nå var alt bra - vi hadde gruet oss litt for dette, nemlig.

Newton var slapp, men skulle absolutt gå omkring, og bakbena hang etter, og det blødde litt hele tiden, og vi antok det skulle rense såret det her. Mannen min lå nede hos ham om natten og prøvde å holde ham i ro, - og Newton blødde fremdeles litt. - Om morgenen lå han stille og så nærmest død ut, og han hadde blødd mye i løpet av natten - og vi avsted til dyrlegen igjen, som var veldig fortvilet over at vi ikke hadde kommet før. Såret blør nemlig ikke i det hele tatt vanligvis, og vi visste jo ikke det - så feilen var vår og du verden så vondt det var. Vi håpet alt skulle gå bra. Dyrlegen beholdt Newton og ga ham blodplasma og gjorde alt han kunne, men bedøvelsen satt igjen i kroppen så det gikk altså galt og Newton døde. (Nesten så tårene renner igjen enda det er to måneder siden). Så vi vil bare at andre som kastrerer en hannkatt ikke skal gjøre samme feilen som oss og vite at såret ikke skal blø.

Så når er Gila alene, og vi tenker at når vi får råd til det skal vi ha en katt til, en annen rase kanskje - men foreløpig lever vi på studielån og tegnejobber, så det blir ikke så mye til overs til en kattepus enda. Men, når min mann er ferdig på skolen, håper vi på både en katt til og to hunder og en hest eller to - vi er så glade i dyr og da vi har en liten tomt for oss selv inne i en skog, må vi kunne drømme om mange firbente venner som vil kunne fly fritt og ha det godt.

Hilsen Ingun, Stine og Lasse

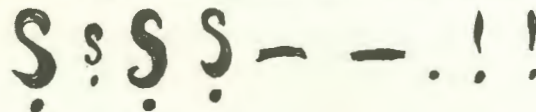
Ja noen hund og katt?
 Hva med rev og katt?

Her i Bergen finnes det noe rart. Nede på sjøbodene i gamle Bergen finnes det en meget spesiell type katter.----

De ble importert til Norge for en del år siden av Bergen kommune eller noe slikt. Det fantes nemlig masser av sjørøtter i de gamle bodene og husene ved vågen, og de var og fremdeles er en stor plage der nede. Det fine med disse kattene er at de er mestersvømmere. De fanger disse rottene under vann ved å dykke og svømme under vann etter dem. De er helt fenomenale. De ble som sagt i sin tid importert fra Holland til ganske anseelige summer pr par. De er helt kullsorte, glinsende pels, mye større enn den vanlige Europe, både i lengde og høyde, og med et overtype-Europe-hode. De parrer seg ikke med andre enn sine egne, og de er ikke ramme, men bor i bodene og blir foret der med ordentlig fôr og stelt etter alle kunstens regler av folkene som arbeider der.

Er dette en nye rase, gammel rase eller hva?????

Buster.

Undres om disse kattene som Buster skriver om kan være etterkommere av den beskrevne TYRKERKATT? Det synes oss å være meget mulig. Om man kunne stille den ut ved en utstilling? Det finnes ingen godkjent standard for disse katter i F.I.F.E. men alikevel-----!

Red.

Kari Dahl

HVILKEN RASE ?

FIFE's
Standard for godkjente katteraser

Illustrert beskrivelse av alle godkjente raser.
Koster kr. 5.-, og kan bestilles fra:

Kari Dahl
Holmenkollveien 126
Oslo 3

Postgiro nr.:
20 45 42

Hvorfor skal man alltid være nødt til å mene et eller annet om allverdens vanskelige problemer? Av og til føler vi oss fullstendig omringet av dem. Problemene altså. Hvor vi snur og vender oss støter vi på dette eller hint som ganske fort utkrystalliserer seg som et problem. Det kan nær skrevet være hva som helst. Alt fra snebøyting til nye amerikanske presidenter. Hva mener man om ditten, eller om datten? Mener man noe i det hele tatt, og hvor godt er det underbygget. Eller kanskje man er meningsløs? Slett ikke utenkelig. I dag akter vi i hvert fall ikke å ta opp noe problem til behandling. Så kan de meningshungrige ha det så godt. Vi vil istedenfor skrive om Mons.

Mons representerer i alle fall ikke noe stort problem. Han er som hannkatter flest. Tror vi da. Inntil det eventuelt viser seg at han må kalles Monsine. Kjønnstester blant katter er mye vanskeligere enn for idrettsfolks vedkommende. Skjønt resultatet kanskje er mer konkret når det gjelder kattene. Går det et halvt års tid eller så i en katts liv uten at den plutselig en dag må omtales i flertall, kan man trygt kalle den Mons. I det motsatte tilfellet sier det seg selv at en navneforandring er på sin plass.

På vårt gods har vi - som man skjønner - en katt, som ikke på noen måte lyder navnet Mons, men som i hvert fall heter det. Om hunder kan man si at de lyder navnet Passopp eller Trofast eller King og sånn. Det gjelder forresten en mengde andre dyreslag også. Elefanter og hester og giraffer, ja, hele Daktaris kundekrets lyder forskjellige navn. Det innebærer at når navnet roper ut over tun eller jungel, så reagerer vedkommende dyr. Den eneste unntagelsen i så måte er katten. Den lyder overhodet ingenting. Uten når den selv lager lyder, men det er noe helt annet. Katten er sannsynligvis zoologiens mest intelligente og stolte dyr. Vi leste en gang et tusen år gammelt kinesisk eventyr om hvordan katten ble husdyr. Eventyret var lagt i kattens egen rosenrøde munn, og hadde mange av oss mennesker lest det, ville vi antagelig ikke hatt katter. Konklusjonen var nemlig den at katten selv på den ene siden var fullstendig klar over at den hva intelligens angikk var mennesket totalt overlegen, mens den forøvrig innrømmet at den trolig var latest av samtlige skapninger på jorden. Derfor skulle det ikke meget filosofering til for å finne ut at den enkleste måten å livnære seg som katt var å slå seg til hos menneskene som var dumme nok til å gi den mat og husly hvis den bare mol litt nu og da, og ellers var til minst mulig bry. Og et dyr som foretrekker å agere sofapute de aller fleste av døgnets timer er naturligvis ikke til særlig gene.

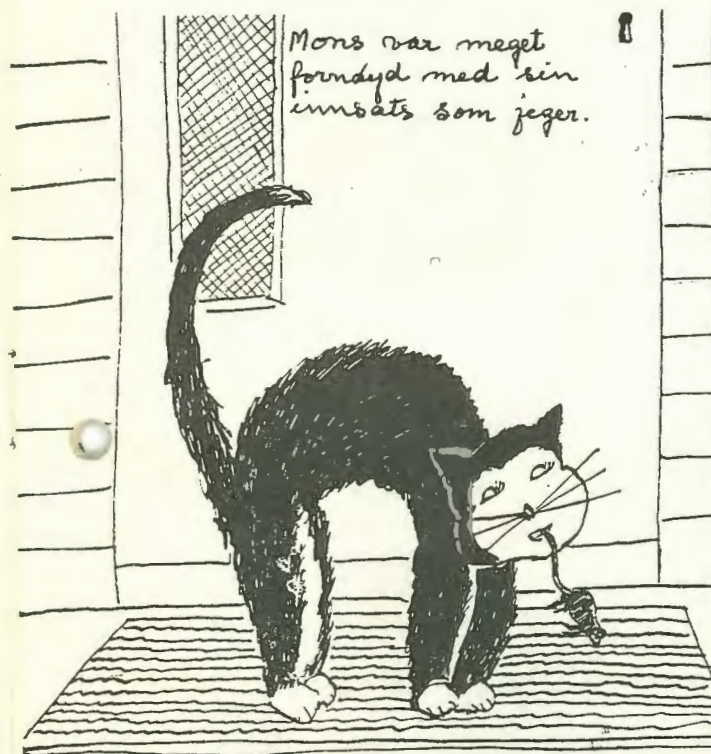
Vår Mons adskiller seg ikke på noen måte fra andre katter. Han overhører selvfølgelig enhver form for tiltale, men er meget presis når det gjelder måltidene. I løpet av ganske kort tid vil det vise seg om han er i ferd med å bli korpulent eller som tidligere antydte må kalles Monsine. Livmålet er i hvert fall økende i en grad som kan tyde på litt av hvert. Hva vi i tilfellet skal gjøre hvis han forøker kattebestanden med et nytt og livskraftig dusin, har vi foreløpig ingen formening om. Et problem blir det sikkert nok, og derfor vil vi ikke komme nærmere inn på det nu. Man skal ikke konstruere problemer heller. Og det er jo slett ikke umulig at kombinasjonen latskap og appetitt er den eneste grunnen til at han blir for tykk.

Foreløpig heller vi i alle fall til denne teorien, og det var utelukkende derfor at vi forleden dag tok ham alvorlig for oss og holdt et entusiastisk foredrag om betydningen av å holde seg i form. Selv

har vi iherdig fulgt enhver mulig trimanvisning for å motvirke den konfeksjonsmessige tendens fra hel- til halvslank, og hvorfor skal ikke katter også lide litt for vommens formkurver. Nå kan man naturligvis ikke lære katter å jogge eller drive med armer-oppad-strekk og kne-bøy og sånt som Stein Johnsen truer oss andre til. Men musejakt burde by slike dyr en kombinasjon av mosjon og matnyttighet som slett ikke ville være ueffen. Egentlig skulle man vel ha lov til å forlange av en katt at den også yder sitt til det felles beste. Ikke så å forstå at vi kunne tenke oss å ha eventuelle jaktresultater på diettlisten, snarere tvert imot. Det er jo en kjennsgjerning at gnagerne nu mot vintertid også forsøker å leve gratis på oss dumme mennesker som tankeløst plasserer både gouda og gjetost på steder hvor sultne mus kan komme til.

Mons forsto i høy grad situasjonens alvor. Han hadde i det hele tatt ingen innvendinger mot å bli ansatt som levende musefelle mot fortsatt kost og losji. Hyggelig gjort igrunnen. Særlig tatt i betraktning det kinesiske eventyret som egentlig gikk ut på at han ikke engang burde ha nedverdiget seg til å ta plass ved forhandlingsbordet. Kanskje kom det seg av at han godt kunne tenke seg litt sofapute og utelukkende bruke potene litt utendørs når det er absolutt nødvendig.

Nok av det. Forleden dag satte han igang for fullt i uthuset. Før høyt og lavt som en løpsk månerakett, og skremte sannsynligvis vettet av de

fleste vinterinnflyttede musefamilier. En liten tass som somlet litt for lenge med å komme seg inn i trygghet under grunnmuren havnet imidlertid i klørne til Mons, og den som har sett hvordan han med noen enkle potegrep kan forvandle et par kvadratmeter tapet til tynne papirstrimler, forstår at fra hans klør finnes det ingen vei til friheten. Hvis ikke gårdsgutten på fire år var den første som Mons påtraff umiddelbart etterpå, naturligvis. Barn eier ingen sans for jakt, museplage og mosjon. Barn skjønner i det hele tatt ikke vitsen ved en hel masse nødvendige ting i livet. For eksempel dette med den enes brød og den annens død. Resolutt kastet fireåringen seg over den stolte jegeren med det resultat at Mons slapp byttet som gårdsgutten prompte tok seg av med en omsorg som en nyutdannet Røde Kors søster. Hvilken rolle spilte det om guttens moderlige opphav besvimte

da fyren kom inn på kjøkkenet for å plastre den sårede musen som han bar i varsomme hender? Og hva betydde det at Mons hadde pådratt seg et

mindreverdigthetskompleks av dimensjoner? Ingenting! Absolutt ingenting!
 I trygg forvisning om at Mons atter spilte sofapute ble musen satt ut
 i frihet igjen, pleiet og i fin form, og gårdsgutten forsikret seg om
 at den fant frem til sin familie under grunnmuren uten å lide mer
 overlast.

Montro hva fireåringer og katter egentlig tenker?

Fra "Die EDELKATZE" nr.2 av Lore Garms.

Hvordan kjenner jeg en røkfarget? (Smoke)

Jeg får stadig tilsendt fotografier av sorte ungdyr med spørsmål om
 de er røkfargede (smoke), Sorte ungdyr har ofte en sølvaktig bart
 (lysere rundt snuten) og er ellers også alt annet enn sorte.
 En røkfarget kjenner man ved fødslen. Den kommer til verden med
 "vaskebjørntegninger" i ansiktet og likeledes har benene lyse striper.
 Etter ca. 14 dager blir det lyse mørkere, og kraven rundt det lille
 hodet blir lysere. Benene blir også mørkere, men når man da blåser
 inn i pelsen er underpelsen allerede hvit.
 Ellers skal dyret, utenom som beskrevet, være sort ved fødslen.
 Ved 3 - 4 måneders alderen blir pelsen lysere og sølvkragen
 begynner å vokse. Med meget mørke typer kan det hende at den etter
 ca. 9 dager igjen kan bli langsomt mørkere og se ut som sort.
 Den vil ikke senere bli hvit nok i underpelsen.
 Men til enhver regel hører untagelser.

v/H.N.

VERAK's Nye styre.

- Formann: Milo Wilhelmsen. Ulvika, 3150 Tolvsrød. Telf.24179.
- Nestform: Ruth Myhre. Stensvegen II. 3200 Sandefjord. Telf. 75882.
- Sekretær: Sylvia Lisbeth Engelstad. Eikbo. 3109 Loftseik. Telf.15803.
- Kasserer: Lill Feire Østbye. Skrenten 3I.Larvik. Telf.83478.
- Styremedl.: Alex Kristensen. Ulvika. 3150 Tolvsrød.
 Sigrid Hafskjold. Fjellstua. 3160 Stokke.
- Varamenn: Muriel Thompson. Prinsegt. 20. 3250 Larvik.
 Inga Schmidt, c/o Levang, Ekenes 3140 Nøtterøy.

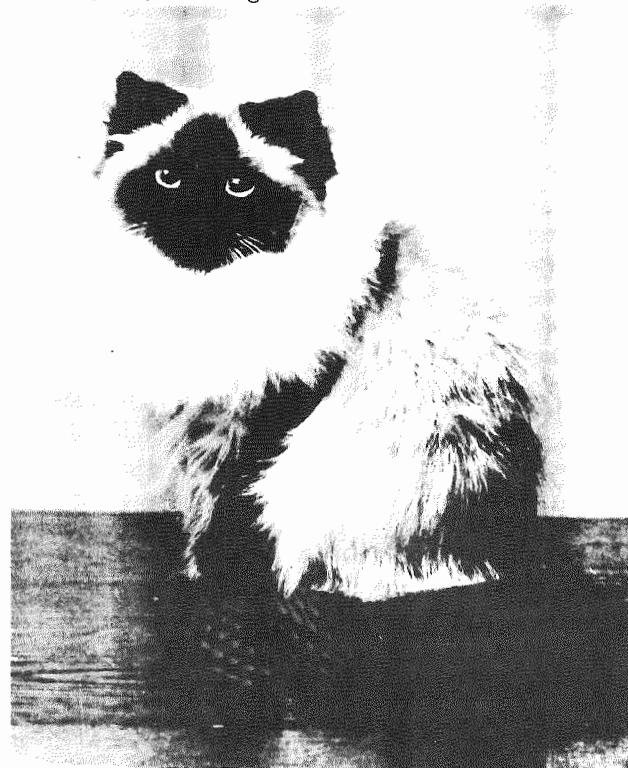
Red. ønsker det nye styret i VERAK lykke til.

IDEELT KATTEHOLD - LYKKETREFF? Forts. fra nr. 12.

Også bybeboere som ikke har den mulighet til å gi sin katt sikkerhet
 ved utgang skulle sørge for å gi den en best mulig erstatning.
 I tilfelle man har balkong med fin, nesten usynlig tråd eller med den
 vakre, spraglete plastikktråd til å fjerne faren for å falle ned.
 Denne fare er der nemlig. Kanskje ikke fordi katten er så ustyrlig,
 men det behøver bare å fly en fugl forbi - så hopper den i sin lynsnare
 jaktiver ofte ut i tomrommet.

I leiligheter uten balkong kan man på et hensiktsmessig, bakovergående
 vindu bygge en sitteplass av tre, naturligvis sikret med tråd. Disse
 muligheter til å se ut er katten svært glad i, - timevis kan den sitte
 og se på fuglene og det som foregår nedenunder. Pass bare på at den
 ikke sitter i gjennomtrekk.

Åre rasekatter er siden generasjoner blitt omsorgsfullt behandlet av
 mennesker. Når mennesket beskjeftiger seg meget med den, føles det som
 den heller ikke savner friheten så meget. Man vil da merke at selv om
 katten har fritt løp i en inngjerdet have, kommer den etter kort tid
 inn i stuen igjen. Ja de klager høylytt når døren er igjen og da
 ikke kan komme inn til oss. Det ser ut som kattene foretrekker sam-
 været med oss fremfor friheten. - Dette gjelder spesielt rasekattene.
 Med huskatten stikker nok generasjoners frihet for dypt, - men også blant
 disse finner vi at en god behandling fra de var små, gjør at de finner
 seg vel tilrette i en leilighet.

SIAMESERE.

Etter en artikkel i Die Edelkatze av Elisabeth Eytzinger.

Den som en gang har kunnet kalle en siameser katt sin egen, som kanskje gjennom år har hatt den som sin livsledsager, som elsket og forsto den - han kjenner det fascinerende ved dette. Dens lange smidige kroppsform, dens eleganse, de klare linjene ved den kroppsbygning, gangens elastisitet, det edle hodet med den mørke masken som kontrasterer seg mot den beigefargede pels, med øynene - disse vidunderlige dyplå øyne som ser oss langt inn i sjelen - . Denne kjærlighetserklæring tillater jeg meg, før jeg forteller litt om dem som har vært mine små venner gjennom 23 år.

Ja - gjennom 23 år har jeg hatt Seal Point siamesere. Til min første katt sluttet også en hannkatt seg. Det var dengang ikke lett å erverve en siamesisk hannkatt. At begge ikke motsvarte dagens standard er det vel unødvendig å si. Begge rundhodede, - dog hadde hannkatten en slank lang kroppsform. Fra dette ekteskap stammet min første CAC-katt. Den het "Turandot von Avalun" og ble champion. Det er verd å fortelle at begge disse katter i løpet av 13 år overhodet ikke hadde vært syke. Ingen hadde beskyttelsesvaksine.

For å høyne oppdrettsnivået kom en SP-katt (hann) fra England. - Dessverre mistet jeg det vakre dyret meget snart etter en utstilling, som forårsaket triste følger, og som kostet mange katter livet. Kattesott er en streng, høyst farlig og dødelig infeksjonssykdom. 80-90% av de syke dyrene falt som offer. Katten vegrer plutselig å ta til seg næring, kaster opp, og senere kommer gult skum. Diaré svekker også dyret merkbart. Den går ofte til vannkoppen uten å drikke. Nedslåthet, høy feber - i senere periode temperaturfall og død. Sykdomsårsaken, en virus, er holdbar utenfor dyrekroppen i månedsvis. Grundig desinfeksjon er nødvendig. I begynnelsen av 50-årene kom den første vaksine til kontinentet. Gråub kaltes den og kom fra Sveits. I løpet av de nærmeste årene kom vaksiner som "Felisan" eller "Felidovac" som alle berodde på den samme basis. - La Deres ungdom vaksineres av en dyrlege etter 8 uker! (Gjentakelse etter 14 dager) og på forhånd sørger De for at dyret er markfri. Piperazin Pasta er et uskyldig og sikkert middel mot mark (dog ikke mot bendelormer). Deres dyrlege vil til den nødvendige mengde etter kattens vekt. Kjøp aldri et middel, som er tilbudt Dem som ufarlig. I mine første oppdrettås gjorde jeg sorgelige erfaringer med dette og mistet 4 katter.

Men nå vil vi atter vende oss til de friske, temperamentsfulle siamesere. Jeg fikk påny en hannkatt fra England, - en "Doneraile" av førsteklasses oppdrett, og den ble stamfar til mange vakre Seal Point i inn- og utland. En raseren, elegant stamkatt med edelt hode, den mest fullkomne pels i farge og struktur, og en så vennlig, elskverdig karakter. Det ligger i enhver oppdretters hånd å velge den riktige stamkatt for sine siamesere, så de kan forbedre mindre gode sider som f.eks. kort hode, sammentrengt kropp, for kort hale, åpen pels osv., ved passing og derved tilføre det nye ledd de plusspunkter den riktige stamkatt medbringer. Ett til to unger av kullet vil sikkert komme nærmere de håpefulle forventninger man stiller når det utvalgte stamkatt har gode arveegenskaper. Jeg ville tilrå at man interesserer seg for stamtreet på forhånd, likegyldig om

det dreier seg om Seal,- Blue- eller Lilac-Point. Ønsker man å etablere oppdrett av Blue-Point, og ønsker man å frembringe den isfargede tone i pelsen mest mulig, da skal livdyrene ha færrest mulige Seal-Point-aner. Dette må man ubetinget vite på forhånd.

Den svangre og også diegivende katt gir jeg en knivspiss "Osspulvit" (Kalkpreparat) i maten. Jeg hadde, gjennom alle disse årene, aldri komplikasjoner ved mine katters fødsel. Jeg gir mine ungdommer rikelig føde, - beste sort kjøtt, - fisk, hjerte, kyllinger - vekslingsrik kost med noe Osspulvit til knokkeloppbyggingen, - og også noe ølgjør. Ved ungene hefter man seg ikke så meget ved den slanke linje. De skal bli motstandsdyktige, friske og kraftige. Mine utvokste katter får også lever, - hos ungene kan det lett forårsake diare. For natten står det meste noe "Felix" ferdig og en liten skål avkokt melk som jeg har rå havregryn i. Alltid skal det stå friskt drikkevann til avbenyttelse.

Man hører og leser at katter også gjerne spiser forskjellige grønnsaker blandet med kjøtt. Med dette har jeg hatt små resultater. Bare min utmerkede hannkatt åt surkål med glede, - selv om den ikke var født i Bayern. Noe revet gulrot blir også nådigst mottatt. - Men en avmarkning to ganger i året med Piperazin pasta er et ufarlig og sikkert middel, hva jeg allerede har nevnt.

Dere vet alle at katter stadig plages av bekymringer for sitt utseende, og at de gjerne eter gress - dette for mavens rengjøring fra de av-slikkede kattenår. Naturen forvalter klokt. Jeg iakttar ofte at kattene velger ut spesielle gress-strå, så hvis De ønsker å by Deres katt noe spesielt så kan De kjøpe en Cipperus hos gartneren. De vil bli forundret over hvor raskt bladtoppene blir fortært.

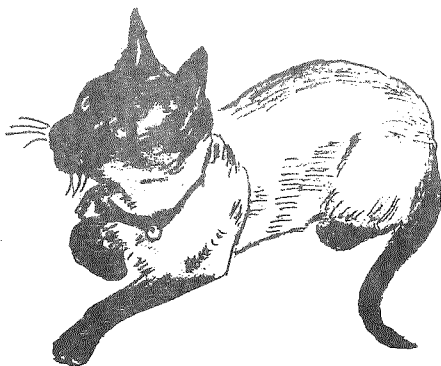
Av alle dyr som omgir oss er katten blitt den mest uavhengige, og jeg tillegger det den betydning at de intelligente, alltid foretaksomlystne siamesere, som til nå ennå er i besittelse av sin opprinnelige natur, kan formes etter denne sin natur. Man siviliserer ikke de små rovdyprene.

En stor have med mange trær og busker er selvfølgelig et paradys for siameserne. Da blir det klatret i trær, eller lurt foran et musehull.

Jeg har lagt merke til at pelsen opplyses i vakre, varme sommermåned. Mine katter blir daglig børstet, de elsker det kolossalt og legger seg med føttene mot meg, - kan liksom aldri få nok av denne børstingen. Når de skifter hår, napper jeg pelsen av med fingrene og stryker med ått hånd fra hodet til halen hårene av. De vil se hvor meget hår det på denne måten avgis. Før utstillinger burde man også gjennomføre denne prosedyre, for en lurvet pels er ikke vakkert og influerer på inntrykket av en ellers utmerket katt. Man bør heller ikke glemme å rense ørene.

Jeg hadde engang 27 Seal-Point siamesere - mødre, unger og far. Det var et lystig liv full av harmoni. Ingen av mødrene opptrådte despotisk, og min gode Leo lekte barnepike og fiffet opp de små fra alle sider. Men det var en katt der som ikke kunne avholde seg fra å gi hannkatten ørefik hver gang den gikk forbi, - fullstendig uten grunn etter menneskelige mål - men det finnes også frekke katter. Karakteren er forskjellig som hos menneskene men likevel lider de alle av sjalu-siens kvaler. En sint katt har jeg aldri hatt. Enhver gjør sine egne erfaringer. Jeg er blitt Seal-Pointene tro, denne standardrase med de markante kjennetegn, selv om jeg også elsker de mykere Blue-Point så vel som Lilac og Tabby, - i det hele tatt en venn av korthårasene. Men hvem ville ikke trykke en abessiner til sitt hjerte. Jeg kan bare ikke finne alt like vakkert i de nye avlsvarianter og farger som kommer til oss. Men det er en skjønnsak.

Naturen forbeholder seg til siste slutt at ingen kan løfte på sløret og se inn i dens hemmeligheter.

Brev utefra.

Et trofast NORAK-medlem, Jessica Larsen, er blitt "sjømann" og har skrevet et morsomt brev til klubben, og vi vil gjerne at dere alle skal få del i hva hun opplever i den utenlandske "katteverden" Hun er engelsk, og vi gjengir brevet som hun har skrevet det- på norsk- godt gjort.

Kjære dere!

Nå er jeg i Israel og har vært til Nazareth, Galilea, elve Jordan, Haifa, Ashdod, Tel Aviv, over alt og jeg ville så gjerne sende en hilsen til alle mine venner, fra det hellige land.

Vi var i Athen og jeg har ikke sett maken, kattene var overalt og ingen sulten. På hver port sikkert 6 stykker, alle cafe og bar og butikk hadde minst 2 og så bortskjemt som de var, i en vinbutikk var det 2 stykker som vi kommet kjent med, han var stille og rolig, og hun pratet og sang hele tiden, de heter Onassis og Callas, og fikk god fisk fra Bergen.

I Genoa på kaien var det det samme. Alle bodde ute og ble matet fra båter og arbeidere fra docken, og så meget spaghetti som de fikk, og så er der ingen rotter.

Jeg naturligvis matet dem med god fisk og kjøtt og ble meget populær, men en kvell skulle jeg på land. Captain var på dekk. "Men Gud" sa han, "Se på Jessi!" for etter meg gikk minst 20 katter og kattunger, de spaserte med meg til porten. Åh, som jeg ble ertet med katter siden.

I Nazareth var det en arabe med kattunge i armen, og Chief engineer stoppet han og spurte hva den heter, nei, den var ikke døpt enda. Så var den døpt "Jessi" med litt vann fra elven Jordan, som han hadde tatt opp i en flaske.

I Catagana Scicilia var det en cafe som var full, og to mann sto. det var en katte som sov på en stol, så den var opptatt, ingen tenkte på å jage den.

I Messina var det en katt høyt opp i en bygning som skrek for hjelp, så fikk jeg noen mannfolk til å klatre opp og redde den, jeg fortalte det var min katt, ellers hadde de ikke gjort det, etterpå funnet jeg ut, og på andre siden var det en lett vei, både inn og ut, og katten hadde bare og snu seg og go ned noen trappetrinn og ut bakdøren. I Pireus kjøpte jeg en kobber vase for en premie. Så hilse så meget til alle

JESSIE.

CANDIDA.

Blant mine katter har jeg en raring; det er en hvit Manx, som heter Cervia Candida. Hun var født på en bondegård, og som mange bondekatter, ble hun ikke kjent med mennesker, eller mat. Moren hennes hadde mange barn, og hvert måltid var for ungene en slåsskamp. Da jeg fikk henne, var hun et halvt år gammel, og hun hadde aldri kommet over sin dårlige matkultur, eller sin redsel for mennesker. Rart nok er hun søt og vennlig mot de andre kattene, og hun kan glemme å være redd meg.

Nå for en stund siden skulle hun ha unger. Jeg visste ikke akkurat når jeg burde begynne å sente, da hun bor sammen med Just Bobby, og det er ikke godt å vite hva de to foretar seg til enhver tid. Men jeg trodde det var snart, og jeg bestemte meg for å ha henne hos meg på soveværelset. Den første natten vandret hun rundt, under sengen, opp på sengen, opp i esken med skrivepapir, over alt, men ikke i den fine kassen jeg hadde gjort ferdig til henne. Neste dagen gikk hun løs, ut og inn, inn og ut, og ikke vil være noe sted lenge.

Den andre natten oppførte hun seg akkurat som på den første. Den tredje natten var hun enda mer urolig. Jeg tok inn kassen som hun pleier å ligge i, med rene aviser og rent tøy i, men ikke ville hun legge seg i den heller. Hun begynte å blø litt og ut på natten gikk fostervannet. Enda ville hun ikke legge seg i kassen som en skikkelig katt og få unger. Hun skulle ikke ha sitt første kull for hun har greid oppgaven før med glans, ikke kunne jeg begripe hva det var som feilte henne. Hun var slett ikke syk.

Tre slike netter tar på et menneske. Jeg fikk ikke sove særlig mer enn Candida, og når jeg sov, drømte jeg bare om kattunger. Toppen av drømmen var da vi fikk to hvite Manx og en "Black Watch" tartan Manx. Black Watch tartan er den fine mørke skotske rute mønster, sort, mørke blått og mørke grønt. Det ville vært noe til katt!

Om morgenen var jeg blitt temmelig gretten. Jeg orket ikke mer av Candidas mas og sa hun kunne være ute i kattehuset en stund. Jeg slapp henne inn til Bobby, og to så lykkelig katter har jeg aldri sett før. Det var kyssing og slikking og søtsnakk og sang. Hun hoppet opp i Bobbys seng og virkelig lo av glede. Bobby gikk opp i sengen også og smilte litt fjollete. Jeg måtte gå inn og lage frokost til barna, men så snart jeg kunne gikk jeg ut til kattene. Jeg tenkte at jeg burde kanskje flytte Bobby da han har så store føtter og sengen hans er i grunn ikke stor nok for både ham og Candida og et kull med kattunger. Men jeg kom for sent. Candida hadde fått ungene sine, og der lå de, i lesammen, stolte og fornøyde foreldre og to bittesmå kattunger, en hvit og en mørk stripete. Det kom ingen skotskrutet unge.

Jeg tror nå at katten nektet å få ungene sine! Jeg har hatt mine mistanker før om at katter er mye mer "familie minded" enn vi tror. Jeg har ofte undret meg over hvordan en "løskatt" kan få kull etter kull med helt like unger. Hun måtte ha fast følge. Som barn hadde jeg to brun-tigret katter, antakelig søsken, som holdt alltid sammen. Jeg var aldri tilstede når hunnkatten fikk unger, men at hannkatten hadde noe å si i barneoppdragelsen vet jeg. Jeg tror vi gjør kattene våre en urett med å holde han og hun fra hverandre så mye. Kan det være en av årsakene til at rasekatter (som blir holdt fra hverandre mer enn naturlig er) er mer nevrotiske og nervøse enn "utekatter"?

Jeg er ikke av de som mener at katter er mindre utgaver av mennesker, men likevel synes jeg at det kan være hos katter, såvel som hos andre dyr, et følelsesliv som - hvis vi kunne forstå det - i mange tilfelle kan likne på vårt eget.

Hvis noen av leserne har noe å fortelle om dette, vil jeg være veldig interessert i å høre det.

Jack.

FØRSTE RUNDE I KONKURANSEN OM ÅRETS KATT.

Lymkilns Hilomi Eier: E.Matsholdt	252	Poeng
Carnivoras Blue Arthemis Eier: Tove Gulbrandsen ..	158	"
Marmorinas Pilatus Eier: Annie Schmidt	131,5	"
Cavalien Sugar Tong Eier: Peg og Milo Wilhelmsen ..	130	"
Pimoya Lilac Fuchsia Eier: Kari og John Anthonesen	128,5	"
Carnivoras Brown Athene Eier: Anne Grethe og Stein		
Bauer	128	"
Ambrocius av Kukkerbakken Eier: Turid Dahlen	126,5	"
Rørrot Minette Eier: A-G og S. Bauer	126	"
Magnus Swede of Kandahar Eier: Marit Furulund Hansen	118	"
Palomino Claudia Eier: Wenche H. Hansen	99	"
Kanitras Siri Eier: E. og B. Martinsen	94	"
Pandoras Angelita Eier: A-G og S. Bauer	92,5	"
Ruthsborgs Pussy Eier: Ingebjørg Seierstad	90	"
Minolas Bastian Eier: Edna Hellenen	90	"
Monica (Nøtte) Eier: Bjørg Landgren	88,5	"

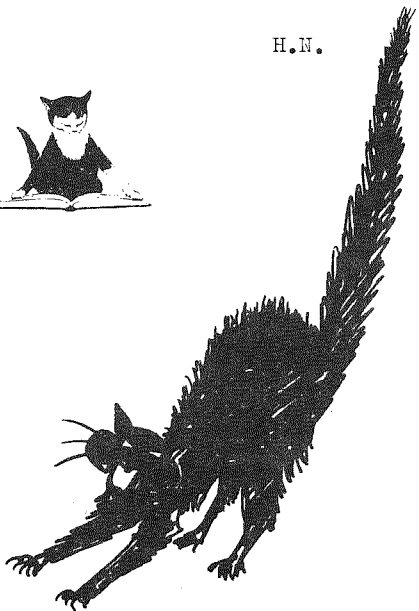
H.N.

ELERNE ER HENHOLDSVIS:
 Ellen Matsholdt.
 Tove Gulbrandsen.
 Annie Schmidt.
 Peg og Milo Wilhelmsen.
 Kari og John Anthonesen.
 Anne-Grethe og Stein Bauer.
 Turid Dahlen.
 Anne-Grethe og Stein Bauer.
 Marit Furulund Hansen.
 Wenche H. Hansen.
 Erik og Berit Martinsen.
 Anne-Gerthe og Stein Bauer.
 Ingebjørg Seierstad.
 Edna Hellenen.
 Vidar von Düring.
 Bjørg Landgren.
 Margit Løkke.
 Lillian Heggen.
 Jack Bjønness.
 Eva og Knud Baade.
 Kari Nordstrand.
 Anne-Grethe og Stein Bauer.
 Eugen Løken.

Så er det bare å fortsette innsatsen, billedet kan forandre seg meget enda. Husk at det er de fire beste resultatene som teller i innspurten.

Red.

LESERBREV !

Vi har hund og katt, hunden heter Rita, katten heter Sylvester. Riktignok er det ikke noe spesielt rasefint ved katten, ganske enkelt en norsk huskatt. Rita tåler ikke andre katter på sine enemerker, men med Sylvester kan den ligge i en lenestol og de er verdens beste venner. Katten Sylvester fikk sitt navn av barna, enda det er et utvilsomt fakta at det er en hunnkatt.

L. Sjøvik.

Her kan red. fortelle at med brevet fulgte et vakkert fargedias av de to vennene i lenestolen. Vi takker for innsendelsen, men beklager at vi ikke kunne benytte bildet.

Betræffande anmælningsavgifter till utställningar beslutades att dessa skall skickas direkt till arrangerande klubb och inte som förut genom den klubb utställaren tillhör. Anmälan skall dock fortfarande ske genom den egna klubben. Om inte anmælningsavgiften inkommit till den arrangerande klubben senast 14 dagar före utställningen kommer katten eller katterna AUTOMATISK at avföras från utställningen och även om utställaren (som inte betalat i tid) kommer till utställningen så kan han/hon inte komma in.

För svenska medlemmer gäller detta även givitvis om de skall ställa ut i utlandet.

Det kommer inte att ges någon pardon om inte anmælningsavgifterna har kommet in i rätt tid. Varken för svenska eller utländska utställare.

PEANØTTER OG TØRRFISK SOM LIVRETT

 Burmeserkatten "Burre" i Horten tok 1.-prisen!

Fra avisen "Gjengangeren" Horten.

Stor stas hos Gilbert Markussen i Langgaten i går. - "Gjengangeren" kom på besøk for å hilse på familiens kjæledekke og stolthet, burmeserkatten Burre, som fikk 1.premie og stor blå sløyfe på rasekattutstillingen i Tønsberg.

Burre hadde krøpet under ovnen og ville aldeles ikke la seg fotografere sånn uten videre. Men efter at pleiepappa Gilbert hadde kalt på den en stund kom Burre med et mykt byks og gjorde seg viktig på hans skulder. Der myste han på oss med mistenksomme øyne, men da pleiemor Tulla kom inn falt den til ro.

Det var egentlig barna - Trine, Hilde og Trond som fikk Burre i mars ifjor. Da kom han fra Wilhelmsen i Tønsberg som driver med katteopp-

drett, men i Burres bok står det at han er født 9. desember 1967 og oppfostret hos pleieførelde i Florvåg ved Bergen. Vi fikk ikke et eneste lite mjav av ham mens vi var på besøk, så om det henger noe igjen av bergensdialekten skal være usagt.

I Burres stamtavle står det at foreldrene heter Jawa Boa, som er internasjonal champion, og Chindwin Yvonne, som også er avkom etter en champion. Besteforeldre og oldeforeldre står også innskrevet, så det er fine saker dette.

Markussen viser oss dommerkortet. Excellent, en aning for kraftig står det. Burres livrett er potetgull, peanøtter og tørr-fisksnacks. I melkeveien er han beskjedent. Spiser han en kjøttrett, får han gjerne en skål melk tre timer senere, Det er for at maten ikke skal blande seg for fort i maven. Kjøtt og melk er ikke bra sammen. For katter altså. Dommerkortet har en rad med excellent'er, en for øyne, en for hode, en for ører, en for hale og en for kondisjon. Pelsen får karakteren - utmerket farve, blank og fin. Og hovedkarakteren er excellent CAP.

Vi ville gjerne ha et bilde av Burre på Markussens skulder. Men Burre ville noe annet. Han ville posere på portstolpen til Langgaten 9c, med en overlegen her bor jeg-mine. Og det fikk han lov til.

ODD FORNEBO A/S
 ZOOLOGISK FORRETNING
 INNEH. ODD FORNEBO OG SØNN.
 KEYSERSGT. 1 (INNG. AKERSGT.) - OSLO 1
 TELEFON 20 78 06

Salg av:	SPESIALHYLLE FOR KATTEUTSTYR OG KATTEMAT.
HUNDER - FUGLER - FISK REKVISITA - AKVARIER - FOR	
UTSTOPPING AV ALLE DYR	ELLERS ALT FOR HUNDER OG FUGLER.
FUGLER OG MINDRE DYR I PENSJON	

STØTT VÅRE ANNONSØRER.

"TUFSEN"

Min gamle venn "Tufsen" er død. Han møtte et uhell på en av sine fredelige spasserturer ikke vet jeg hva, eller hvordan, men han måtte avlives.

Tufsen har vært familiemedlem hos oss i snart åtte år, han var egen og sær, og han gikk sine egne veier alltid. Når han selv fant på det kunne han rulle seg foran bena våre og fortelle oss at han syntes vi var alle tiders mennesker men for det meste hadde han lite bruk for oss. Og han hadde ikke bruk for de andre kattene i det hele tatt.

Jeg har mine mistanker om at han var en uforskammet opportunist. Men når man er glad i dyr, eller et menneske, ser man rundt eller forbi hans dårlige trekk og fester seg med noe annet.

Tufsen hadde et vakkert hode! Tufsen var en flott herre. Han burde vært stamfar til de stolteste rasekatter i Norden, - men jeg gjorde en tabbe, og han ble ikke far til noen. Han ble kastrert i ung alder, for jeg lengtet etter noe som heter "rasekatt", og hadde andre planer.

Så nå skriver jeg for å rette på tabben min, hvis ikke det er alt for sent.

Tufsen var det som heter "norsk skogkatt". Det burde staves med store bokstaver og bli anerkjent verden over. For skogkatten er en rase. Den er ulik alle de andre katterasene, og den finnes bare her hos oss. Noen vil si den er en blandingsrase, bastard, eller hva som helst, og vil grøsse og fortelle sine sine Siamesere eller Russian Blue eller Persere at et galt menneske skriver nå i "Katten vår". Ja vel! Men den aller første Siameser, eller Russian Blue eller Abessinier eller hva det nå kan være for en flott katt, - var engang mer blandingsrase eller bastard enn Tufsen eller noen av våre skogkatter er det.

Ingen vet sikkert hvor lenge vi har hatt skogkatter her i Norge. Man gjetter at de er etterkommere av korthårskatter som Vikingene hadde med seg hjem fra England, og langhårskatter som kom til lands med korsfarerne. Men de ligner ikke på dårlige Persere eller på langhåret korthårskatter. De har blitt noe for seg selv.

Det barske norske klimaet har ikke vært snild mot individene i rasen. Men det har vært en velsignelse for den. De har blitt til ved at de svakeste og de som ikke hadde forutsetninger til å overleve vintrene forsvant og de beste ble igjen. Hvis det i et kull fantes unger med kort pels, med lang pels og med mellomlang pels - så var det de siste som hadde beste sjanse til å vokse opp og selv få unger. Korthårskattene greide seg ikke ute for kuldens skyld. Langhårskattene ble våte og kalde og de hadde lett for å henge seg opp i busker ig kvister. (Bare tenk på hvordan en ekte Perser ville slite i skogen!)

Da disse kattene selv måtte finne mat og selv forsvare seg mot fiendene i skogen, ble det til at de som var best skikket til jakt og flukt ble eldst. De som hadde overlevd sin første vinter, ble de som var langbent og spenstige, intelligente og modige og de fikk tid på seg til å stifte ordentlige familier.

Og med tiden ble blandingsraseb en rase uten at menneskene brydde seg om dem. Ingen sa "her er en standars, la oss lage en katt"! Nei, rasen er skap av sne og kaldt regn og norsk kratt og skog, av sult og redsel.

Man kan nesten si at den er et av Guds kunstverk. Men man kan også si at den er et kunstverk vi ikke har lært å sette pris på enda.

Ingen av gjort noe enda med å drive kontrollert oppdrett av skogkatt. Hittil har de parret seg som de vil, med omstreffende Siamser, Europeiske korthårskatter, Persere, eller "blandingsraser". Selvfølgelig får de da alle slags unger. Men hvis noen vil passe på å parre skogkatt til skogkatt, er jeg omtrent sikker på at ungene vil se ut, alle sammen, som ekte skogkatt. (Hvis ikke man er uheldig og velger to skogkatter som er oppblandet selv. Men noen steder i landet må det være ganske rene skogkatter enda.

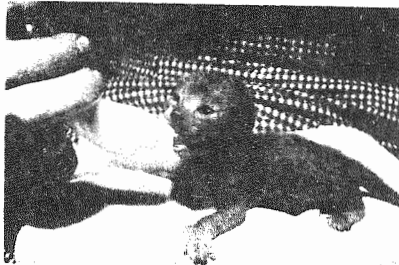
Vi behøver ikke lage en standard og prøve å lage en katt etter den. Katten har vi, la oss lage en standard som passer den. Da kan vi vise andre hva vi mener når vi snakker om Norsk Skogkatt. Jeg så på Tufsen og på noen av hans slektninger en gang og laget en "midlertidig standard". Her er den:

- Type (kroppsform)- Slank med kraftig kropp, på høye kraftige ben. Muskuløs og spenstig.
- Hodeform - Langt trekantet ansikt. Lang rett nese, rett flat panne. Sterk hake. Hele hodet er tegnet i rette linjer. Hunnkattens hode er mer avrundet, noe kortere.
- Pels - Halv lang og grov. Må ikke være bløt. Alle fargene til Europeiske korthårskatten tillatt. (Men kan vi ikke ha en katt som skal ha hvitt bryst, hvitt på ansikt og hvite labber?)
- Øyne - Store og runde. Fargene skal passe til pelsfargen.
- Ører - Høye og lett tilspisset, med perser tufser og gaupe tufser. Sitter vel opp på hodet, men ikke for nær hverandre.
- Hale - Ganske lang, men buskete". Bæres rett opp.

En stolt katt, den er ikke større enn andre katter, men synes å være det p.g.a. dens holdning og pels.

Jeg kan ikke selv nå gjøre noe for å fremme rasen, men jeg stiller meg villig til å hjelpe den som vil. Kanskje med tiden kan jeg ikke være med. Jeg vil så gjerne gjøre godt den urett jeg gjorde da jeg valgte fremmed rasekatt, og satte tilside en katterase som er like fin som noen!

Jack

S

Finnes det råd om min hunkatt har løpetid og stikker av for ett døgn eller to? Må min prinsesse få plebeierbarn? Er det noe som kan gjøres? Jeg vet at for hunder kan drektighet hindres.

Leser.

SVAR.

Ja, Man kan gå til vetrinæren, han kan gi Dem ressept på et preparat eller han kan som man gjør i utlandet, gi katten en hormonsprøyte.

S

Min hunkatt får løpetid, men lar seg vanskelig parre når jeg bringer henne til hankatt, hun har en meget nervøs natur. Er det noget som kan gjøres i slike tilfeller?

SVAR.

Det er det, Man kan snakke med hankatteieren, spørre om man kan få låne hankatten hjem til seg. En hankatteier vil ikke ofte stille seg uvillig til et slikt arrangemang.

K A T T E C E R V I S E .

Ønsker du deg en RASEKATT? Vi katte-elskere elsker alle katter, enten den er stambokført og ekte rase eller ikke, men kanskje var det morro å få en ekte katt alikevel om du først skulle skaffe deg en ny?

Skriv deg på liste i "KATTEN VÅR", det hender nemlig at vi kan formidle en stambokført katt av en eller annen grunn. Vi vil gjerne vite hva du ønsker deg, perser.europe eller siameser. Kanskje en haleløs manx, med sine forfedre fra øya Man i Irskesjøen, eller en burmeser, rex,abyssiner eller en annen av alle de raser som finnes. Vi kan ikke love deg noe, men send oss noen ord om hvordan du bor, om du bor i blokk eller i hus med hage, i nærheten av alfarveg eller på landet. Da kan vi bedre finne ut hvilken rase som passer best for dine forhold. Og før eller siden får du en fin og kostbar katt. Tenk på det og send oss noen ord.

RED.

UTSTILLINGER I HØST.

Danmark.	Darak, Slagelse	30-31	aug.
	Jyrak, Århus	13-14	sept.
	Rasekatten, København	4-5	okt.
Sverige	Gøteborg	I-2	nov.
	Stockholm	22-23	nov.
Finland	Helsinki	I-2	nov.
Norge	Verak, Sarpsborg	23-24	aug.
	Norak, Oslo	27-28	sept.
	Berak, Bergen	25-26	Okt.(nasj.)

Påmelding til egen klubbs sekret. 6 uker før for de respekt.sekret. må sørge for at samtlige påmeldinger kommer den arrangerende klubbs sekret. i hende senest 5 uker før gjeldene utstillingsdato. Påmeldingsgebyrene sendes derimot direkte til den arr.klubbs sekret. kasserer senest 3 uker før. Om ikke dette blir gjort kan man ikke vente å få sin påmelding effektivert. Dette er en ny bestemmelse som vi alle må innrette oss etter.

Tlf. 380178

THV. MEYERSGT. 60

Tropiske fugler, fisk og planter — Akvarier, bur, fôr og rekvisita

MARCUSEN

Tlf. 68 31 53

Oppdrett

Import

ENGELSK IMPORTERT TØRRET KJØTT
TIL KATTER: RPRO DRYED MEAT.

KJEMPEBILLIGE KLOREBRETT. ALT I
FOR OG REKVISITA TI FUGLER, FISK
og ANDRE KJELEDYR.

BUDDHA-GAYA OPPDRETT.

Høyt premiært Siameser og Burmeser oppdrett. Unger kan bestilles. Unger kan også tinges etter den skjeldne REX katt med bløt krøllet pels. Int.Ch. Java Boa, burma han, og Int.Ch. Bernina Kaye, abyssiner han, til AVELSTJENESTE.

Peg og Milo Wilhelmsen.
Ulvika. 3150 Tolvsrød.
Telf. Tønsberg 24179.

DAHLTA OPPDRETT.

Bestilling på førsteklases unger etter Dbl.ch. Cecilia, Skildpadde og hvit Europe, og Kabbarps Enya, Russian blue.

Kari Dahl. Oslo
Telf. 969859.

SIACHAR OPPDRETT

Unger kan bestilles etter blåm. siam. Buddha-Gaya Godiva og imp. Chartreux Kabbarps Scilla. Høyt premiært stamme.

Karin og Eugen Løken, Oslo.
Telefon 60 16 54

TIL AVLSTJENESTE!
PIMOYA BLUE BONNY.

Far: Ch. Rangoon Early

SOMMERFERIE? Noen få
katter tas i pensjon i
ferietiden. Kr. 6- pr.d.

E. Matsholdt. Vestbyvn. 27. Grorud.
Telf. 253848.

Til Avlstjeneste.

Frostmasket Siam han:
Eros av Amur (sv. imp.)
Abyssiner han: Zoto el Badari,
I.klasses stamtavler.
Etter avtale tas en del katter
i pensjon. Kr. 7.- pr.døgn.

Kennel "SIESTA"

Kari Nordstrand. Sjøskogen pr. Ski.
Telf. 860670

PANDORA'S OPPDRETT.

Frost, sjokolade, blå og brunm. siamesere kan bestilles etter Iste. pr. foreldre. Unger kan også tinges etter brunm. colourpoint perser og chinchilla, begge av beste avstamning (svensk imp.) GWLLMED. for oppdrett og avl.

Brunmasket siam han: PANDORA'S
BUNNY, etter INT, CH. MARIO, til
avelstjeneste.
Anne Grethe og Stein Bauer.
Drengsrudveien 170. Asker.
Telf. 781070 mellom Kl. 9-17.

BRELILJE OPPDRETT

Chinchilla: Int.ch. Grevinne
Rose. av Monte Cristo.
Hvit perser: Int.ch. Sapinette
Kouckie.
Bestillinger mottas.

Dagny Eker

Husebybakken 6, Oslo 3.
Tlf. 55 77 96 - 54 42 96

PIMOYA OPPDRETT.

Unger kan tinges etter følgende raser: Brun, Blå, Frostmasket siam. Perser, Manx, Europe og leilighetsvis Tabbymasket siameser. Avlshanner velges med omhu. 15 års erfaring.

Ellen Matsholdt. Vestbyvn. 27.
Grorud. Telf. 253848.